

Skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ jest oparta na leżącej u jej podstaw, błędnej z prawnego i naukowego punktu widzenia ocenie akrylamidu. Zgodnie z ich uwagami pozwana dopuściła się oczywistych błędów w ocenie wydając zaskarżoną decyzję. Skarżące w szczególności podnoszą, że zaskarżona decyzja narusza obowiązujące przepisy ustanowione w dziedzinie identyfikacji substancji wzbudzających szczególnie duże obawy w ramach REACH.

Podsumowując, skarżące twierdzą, że zaskarżony akt w rzeczywistości identyfikuje akrylamid jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy na tej podstawie, że akrylamid jest substancją chemiczną. Jednakże, skarżące twierdzą, że akrylamid używany jest wyłącznie jako półprodukt, a zatem wyłączony jest z tytułu VII dotyczącego procedury zezwoleń w ramach REACH, zgodnie z art. 2 ust. 8 i art. 59 tego rozporządzenia.

Ponadto, skarżące podnoszą, że zaskarżony akt został wydany w braku wystarczającej podstawy dowodowej, a zatem pozwana dopuściła się oczywistych błędów w ocenie.

Wreszcie skarżące twierdzą, iż zaskarżony akt narusza, oprócz wymogów REACH, zasadę proporcjonalności i równego traktowania.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1)

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 29 października 2009 r. w sprawie F-94/08, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 stycznia 2010 r. przez Luigiego Marcuccio

(Sprawa T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- w każdym razie: uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości;
- stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, która doprowadziła do wydania zaskarżonego postanowienia była całkowicie dopuszczalna;
- tytułem żądania głównego: uwzględnienie w całości żądań powoda przedstawionych w skardze w pierwszej instancji;
- nakazanie stronie pozwanej zwrotu powodowi wszystkich poniesionych przezeń, w związku z każdym etapem postępowania, kosztów;
- tytułem żądania ewentualnego: odesłanie niniejszej sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej celem ponownego wydania przezeń rozstrzygnięcia co do istoty w innym składzie osobowym

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 29 października 2009 r., wydanego w sprawie F-94/08. Postanowieniem tym odrzucono jako oczywiście niedopuszczalną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności pisma z dnia 28 marca 2008 r., którym Komisja Europejska poinformowała skarżącego o zamiarze zatrzymania części jego zasiłku inwalidzkiego jako zapłaty kosztów poniesionych we wcześniejszym postępowaniu sądowym.

Celem uzasadnienia swoich żądań skarżący podnosi dokonanie w zaskarżonym postanowieniu nieprawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności faktycznych, całkowity brak uzasadnienia a także nieprawidłowe zastosowanie i interpretację zasady *tempus regit actum* i pojęcia aktu niekorzystnego.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2010 r. — Alisei przeciwko Komisji

(Sprawa T-16/10)

(2010/C 63/87)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Alisei (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. Sciaudone, R. Sciaudone i A. Neri, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji o nieuwzględnieniu wniosku,
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie przyznania subwencji,
- nakazanie Komisji naprawienia wyrządzonej szkody,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi Alisei wnosi o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 października 2009 r. o niewybraniu wniosku o przyznanie subwencji złożonego przez skarżącą w ramach ograniczonego zaproszenia do składania wniosków „Facility for rapid response to soaring food prices in developing countries” (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi), z jednej strony, i, z drugiej strony, o umieszczeniu wniosku skarżącej na liście rezerwowej;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29 października 2009 r. o wybraniu wniosku o przyznanie subwencji złożonego przez inną organizację;
- naprawienie wyrządzonej szkody.

W tym względzie skarżąca podnosi, że, zgodnie ze wskazówkami zawartymi w zaproszeniu do składania wniosków, zaproponowała ona działanie mające na celu poprawę możliwości produkcyjnych rolnictwa na wyspach Świętego Tomasza i Książęcej, wskazując w tym zakresie jako partnera lokalnego organizację specjalizującą się w sektorze rolnym.

Jej propozycja została wstępnie wybrana i skarżącą poproszono o złożenie kompletnego wniosku przed dniem 15 września 2009 r.

Ponieważ nie otrzymała ona żadnej informacji o sposobie, w jaki zakończyło się zbadanie jej wniosku, skarżąca, w przeciwieństwie do innych organizacji, które odpowiedziały na zaproszenie do składania wniosków, zwróciła się do Komisji e-mailem z dnia 17 listopada 2009 r. z zapytaniem w tym zakresie. Komisja odpowiedziała jej tego samego dnia, informując, że odpowiedź została już wysłana do wszystkich uczestników, i że zawierała ona na w każdym razie dwa egzemplarze decyzji. Zaskarżoną decyzją Komisja Europejska informowała skarżącą, że komitet oceniający nie wybrał jej propozycji i postanowił umieścić ją na liście rezerwowej, której ważność upływa w dniu 31 grudnia 2009 r. Komisja wskazała ponadto,

że jeśli nikt nie zgłosił się do Alisei przed tą datą, nie będzie ona już brana pod uwagę przy przyznawaniu subwencji w ramach tego zaproszenia do składania wniosków.

Na poparcie swej skargi o stwierdzenie nieważności decyzji nieuwzględniającej jej wniosku o przyznanie subwencji skarżąca podnosi:

- naruszenie obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że Komisja nie przedstawiła — oraz dobrowolnie i wyraźnie odmówiła wyjaśnień w tym względzie — (nawet pobieżnie) powodów, dla których złożony przez skarżącą wniosek został nieuwzględniony i umieszczony na liście rezerwowej;
- naruszenie zasady przejrzystości działań administracji, zasady równości traktowania i prawa do obrony, w zakresie, w jakim Komisja poinformowała innych odrzuconych wnioskodawców o powodach nieuwzględnienia ich wniosków, podczas gdy w przypadku skarżącej uzależniła ona podanie jej informacji od upływu terminu ważności listy rezerwowej.

Na poparcie swej skargi o stwierdzenie nieważności decyzji o wybraniu wniosku o przyznanie subwencji złożonego przez inną organizację skarżąca podnosi:

- popełniony w decyzji błąd w ocenie oraz jej bezzasadność w zakresie, w jakim Komisja wybrała celem przyznania subwencji wniosek złożony przez organizację, której doświadczenie jej ograniczone, a jej możliwości techniczne — niewystarczające, i który to wniosek, w porównaniu do tych przedstawionych przez inne organizacje, a w szczególności w porównaniu do wniosku przedstawionego przez skarżącą, pozbawiony jest autonomicznego charakteru.

Skarżąca wnosząca wreszcie o naprawienie wyrządzonej jej szkody.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 stycznia 2010 r. — Hest przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-11/98) ⁽¹⁾

(2010/C 63/88)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 7.3.1998.
